

ACC. N:R M. 14452: 1-6.

Landskap: Skåne Upptecknare: Otto Eskilsson, Färingtofta
Härad: N. Åsbo Berättare: " " "
Socken: Färingtofta Berättarens yrke: f. d. lantbrukare
Uppteckningsår: 1958 Född år 1877 i Färingtofta

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Om Erva Wigström. (neg. ser.) s. 1.

Lushung. s. 2-3.

Ramsor och småbarnslekare. s. 4-6.
(delser)

LuF 39.

" 43.

" 53.

Ewa Wiggström

Jag beklagar att jag ej hört det namnet
före, var hon på resa, besökte hon ej
denna trakt, på sista hälften av 1800-talet
var folket på denna trakt ej intresserad
för dikting och dyligt, ett undantag
det var böcker av Henrik Wagnér, som
den köpte min fader flera stycken
och de fann nöje i att läsa dem,
som nämns har jag hört talas om vare
sig Ewa Wiggström eller hennes diktor,
det har nog varit i större samhälle
der folk hade mer tid för läsning här på
landsbyggen hade ingen tid för sådant.

Lustkungen

Om sådan har jag st. s. sett det är väl
en 50 tal ar sedan, men jag glömer det
aldrig, vi ägde ett skogsområde, som var
tät bevuxet med Bok så där var marken
täckt av boklöv, jag skulle gå genom den
för att hämta hästarna som var på bete
när jag gick nedåt på en utpartsväg, som
var täckt av boklöv, måtte jag för första
och enda gången en lustkung. Han var ej
mer omkring 5 tum bred, men var säkert
3 elva lång, jag stannade en stund och såg
på honom, när kravla sig för uppför vägen
det gick ej fort men uppåt gick det, den
bestod av 1000 tal vita larver, som ej voro 1 tum
långa, som alla röjde sig i samma riktning
och voro tät sammankallade och det såg
som en röra av maskar, men de höll

skap så de bilde en lång kedja eller orm
 när jag efter en stund kom tillbaka med
 hästarna var de församma, nedanför var
 ett moras med vatten går ock löv, om den
 hade bildats der vet jag inte, men den håller
 sig under loosen, så den vanligen ej syns utan
 när den kommer upp på någon väg, som
 är hårdare ock ej så tjäkt med löv, har
 var många gamla, som tala om att de
 sett lustungen, så det var på den tiden
 ej något ej så märkvärdigt, jag vidrörde den
 2. ej en var nog litet radd vid tillfället
 Numera är ^{staden} nedluggna ock gammal, så något
 lövlager täcker ej marken, det skulle vara
 av Boklöv, sådana lermarker skulle bilde
 något att betyda att man ser sådana
 har jag ej hört, någon nu levande person
 som sett någon kanner jag ej utom jag själv

Ramsor och småbarnslekar

När de skulle leka krusgömma, så stälde de upp i en ring och så böjde en sträcka ut armen och pekade med fingret på en för varje ord och sade öka - Feka - drumla - knaka - Ibel - bibel - Babel - Buff. den som slungade Buff skulle stå sedan skulle han räkna till 50, medan de andra gjorde sig, då han gick att leta upp dem. Sen barnen kunde gå och springa lärde de sig dansa ringlekar, några särskilda ramsor min jag ej att de sjung, utom du är det jul igen, sen de blev något större bruk de leka sista parat ut, de brukar ståva upp par som bakom varandra, en stod fram och skulle rope sista parat ut, så spång sista parat en vid var sida, då går det för den som rope att kunna ta en av dem

Sora barnen låg i sin vagg och när de grät
 vaggades de i sömn igen och då sjöngs vyrsa
 vyrsa lilla lull, även kunde de lämna
 dem små saker som de kunde se på, eller
 om de var hungriga ge dem mat
 Bara quicke har jag ej kört talas om.
 Barnet fick rida ranka på knät så sjöngs
 Rida - Rida - ranka - hästen hette blanka -
 - hästen hette galongrä - och han slaktaren i
 Rakna på fjugarne brukades mycket det
 hette. Tommetatt - Slikepatt - Stavrian - Lilomän
 och lilla preber i ändan.

2 På 1900-talet har mycket förändrats, nu finns
 det ju alltså möjligt att köpa som dockor - djur
 vagnar och alltså möjligt att köpa som
 barnen kom förstås sig med, så nu är
 de mer intresserade av sådana saker
 än lekar

Modern brukar nog kyssa sitt barn och
barnet kysser modern när resa någon väg
men det var så olika på olika platser.

Skallror gjordes så de när de slagta svin
så tog en blåsan på svinet och rengjorde och
bläste upp, samt stoppa ärtor på den, och
hängde den Fiev Fork, när den blev Torr blev
det en utmärkt skåra, som barnen kunde
ha mycket nöje av.

För övrigt gjordes vagnar av trädnellan
och dylikt.

3 Stumens behövs ej tillverka något som föint
nånt, fins en möjligt att köpa färdigt